

Granice tolerancji wobec zachowań patologicznych i przestępczych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Granice tolerancji wobec zachowań patologicznych i przestępczych
Kod przedmiotu	05.9-WP-RzK-GTWZP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Resocjalizacja z kryminologią
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Krzysztof Wąż, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poznanie uwarunkowań społecznego odbioru patologii i przestępczości oraz problemu winy i kary, a także związku pomiędzy postawami społecznymi w tym zakresie a kreowaniem zmian w regulacjach prawnych.

Wymagania wstępne

Podstawowa wiedza z zakresu filozofii, prawa, psychologii, pedagogiki i socjologii

Zakres tematyczny

Wykłady

Podstawy filozofii praw człowieka

System ochrony praw człowieka oraz środki ochrony w prawie polskim i międzynarodowym

Standardy ochrony praw człowieka w kontekście ochrony praw ofiar przestępstw

Standardy ochrony praw człowieka w kontekście ochrony praw osób pozbawionych wolności

Wartości oraz normy społeczne i ich naruszanie.

Relatywizm moralny w ocenie patologii i przestępstwa.

Ćwiczenia

Niedostosowanie społeczne, dewiacja, patologia społeczna, anomia, przestępczość.

Zjawiska braku poczucia bezpieczeństwa i paniki moralnej jako wyznaczniki granic moralności.

Populizm penalny a populizm polityczny.

Postawy punitywne a kreowanie zmian w regulacjach prawnych.

Stygmat społeczny. Dystans jako sankcja społeczna. Wykluczenie społeczne.

Społeczny odbiór przestępczości oraz problemu winy i kary.

Zmiany postaw społecznych wobec wybranych zachowań dewiacyjnych, patologicznych i przestępczych.

Rola szkoły, kościoła, polityków i mediów w kreowaniu obrazu przestępczości oraz problemu winy i kary

Metody kształcenia

Wykład konwersatoryjny, wykład problemowy, pogadanka, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma zaawansowaną wiedzę o człowieku, jego rozwoju, a także systemie norm społecznych i prawnych regulujących aktywność społeczną człowieka	• K_W05	• kolokwium	• Wykład
Student potrafi posługiwać się zasadami i normami (prawnymi, zawodowymi, moralnymi) w celu rozwiązania konkretnego zadania, dostrzega i analizuje dylematy etyczne; przewiduje skutki konkretnych działań pedagogicznych, w tym resocjalizacyjnych	• K_U12	• ocena przygotowania i sposobu omówienia wybranych zagadnień programowych, ocena sposobu prezentacji i argumentacji poglądów	• Ćwiczenia
Student jest świadomy istnienia etycznego wymiaru w badaniach naukowych, zwłaszcza w odniesieniu do badań osób osadzonych i dyskryminowanych	• K_K06	• ocena przygotowania i sposobu omówienia wybranych zagadnień programowych, ocena sposobu prezentacji i argumentacji poglądów	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Formą zaliczenia jest zaliczenie z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test z progami punktowymi.

Formą zaliczenia ćwiczeń jest zaliczenie z oceną. Metodami weryfikacji efektów kształcenia są: ocena przygotowania i sposobu omówienia wybranych zagadnień programowych oraz ocena sposobu prezentacji i argumentacji poglądów w toku zajęć.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z wykładów i z ćwiczeń.

Literatura podstawowa

1. Filar M., Rola mediów w kreowaniu zagrożeń i sprzyjaniu populizmowi, Archiwum Kryminologii, T. XXIX-XXX, 2006, s. 489-493.
2. Hołda J., Hołda Z., Ostrowska D., Prawa człowieka. Zarys wykładu, Wolters Kluwer Polska, Warszawa 2011.
3. Siemaszko A., Granice tolerancji. O teoriach zachowań dewiacyjnych, PWN, Warszawa1993.
4. Szymanowski T., Przestępczość i polityka karna w Polsce w świetle faktów i opinii społeczeństwa w okresie transformacji, Wolters Kluwer, Warszawa 2012.
5. Zalewski W., Populizm penalny - próba zdefiniowania zjawiska, w: Populizm penalny i jego przejawy w Polsce, Z. Sienkiewicz i R. Kokot (red.), Wrocław 2009, s. 13 -

Literatura uzupełniająca

1. Czykwin E., Stygmat społeczny, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa 2007.
2. Krajewski K. (red.), Poczucie bezpieczeństwa mieszkańców wielkich miast. Kraków na tle innych miast europejskich, Wyd. UJ, Kraków 2008.
3. Pawlica B., Mechanizmy naznaczenia społecznego. Socjologiczne studium teoretyczno-empiryczne empiryczne, Wyd. WSP, Częstochowa 2001.
4. Pytka L., Kara, miłosierdzie, resocjalizacja. Sakratyzacja versus utylizacja „ludzkich odpadów”, Wychowanie. Opieka. Terapia, Nr 1-2.
5. Pospiszyl I., Patologie społeczne, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.

Uwagi

-

Zmodyfikowane przez dr hab. Krzysztof Wąż, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 12-02-2022 19:24)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ